

UZMAN

Prof. Dr.
TURGAY BIÇER

turgay@turgaybicer.com

Bazen zamanı düşünmek insana hoş duygular çağırırsa da çoğunlukla insanların zamanla sorunları var; öyle görünüyor ki olmaya da devam edecek...

Zaman ve insan

Kiminle karşılaştım ve biraz sohbet etsem sıklıkla “zamanın kötü” olduğundan, “işlerini yapacak zaman” bulamamaktan, “zamansızlıktan”, “farklı zaman diliminde olmak” istediklerinden, “zamanı kötü kullanmaktan”, “geleceğin parlak veya karanlık” olduğundan, geçmişteki çocukluklarından, anılardan konu açılır.

Bazen zamanı düşünmek insana hoş duygular çağırırsa da çoğunlukla insanların zamanla sorunları var; öyle görünüyor ki olmaya da devam edecek...

Zamanın bir boyut olduğunu, zamanın değil insanın hareket halinde olduğunu ünlü bilgin Einstein söylemişti yıllar önce... Hatta onun çalışmalarından esinlenip geçmişe, geleceğe giden televizyon, sinema filmleri yapıldı, romanlar yazıldı.

Zamanı saat birimi olarak kullandığımızda, zamanı doldurmak için saatleri saydığımızda zaman bir türlü geçmek bilmeyen, geçirilmesi veya tüketilmesi gereken, genelde hoş olmayan duyguları çağırıştıran bir duruma dönüşür.

Zamanı verilmiş bir hak ve hediye olarak algılar; saat yerine onu yaşamın pusulası olarak kullandığımızda hayat ve zaman farklı akmaya başlayacak bizler için...

Zamanı pusula olarak kullanmak için de en önemli olgu, hayata verdiğimiz anlamda saklıdır. Hayatın bizim için anlamını ve önemini ke-

sinleştirdiğimizde yani hayata bir “yön” vermeye başladığımızda zaman, saat olmaktan çıkacak ve her anın kendi içinde önemli olduğunu, bir an önceki saniyenin bir sonraki saniyeden bağımsız olduğunu, yaşamın kalitesini ve hazzını anlamaya başlayacağız.

“Bilge” olmak zorunda kalmadan da anlaşılabilir zaman. Hasta olup sağlığın kıymetini anlamadan da anlaşılabilir eğer doğru sorular sorulursa...

Zamanı kullanmak veya yönetmek değil, zamanı doğru, anlamlı ve çokulu yaşamak daha önemli olacak bizler için; zamanla yarışmak garipliğinden kurtulmaya, zaman baskısına da gülüp geçmeye başlayacağız farkındalığımız arttığında.

Zamanın “biz” olduğunu anladığımızda anlamsızlıklarla meşgul etmeyeceğiz onu. Çalmaya kalkanlara “dur” diyeceğiz; bizlere “bencil” dediklerine bile aldırmadan “sencil” veya “oncul” olmadan da yaşamaya devam edeceğiz.

Kendimizi biz yönetmeye başlayacağız ve hayat hızlandıkça da yavaşlamaya başlayacağız “ruhlarımız geri de kaldı” diyen Kızılderililer gibi...

Zaman değil, bizim aktığımızı bilinçle belki de doğru şeye akmak için yeniden anlamlandırmaya başlayacağız hayatımızı... Anlamaya başladığımızda zamanın dinamiğini biliyoruz ki hiçbir şey eskisi gibi olmayacak...

